

РЕШЕНИЕ

№ 4480

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 05.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **8497** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба и молба-уточнение от 05.10.2020г. на Н. В. П., със съдебен адрес, чрез процесуален представител срещу Национален осигурителен институт /НОИ/ [населено място]. Предявени са искове по чл.203 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Твърди се, че с решение по гр.д. № 46176/2017г. по описа на СРС е отменено незаконно уволнение на ищцата от [фирма]. Със същото решение дружеството било осъдено да заплати на П. обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ за периода от 12.05.2017г. до 12.11.2017г. в размер на 11 188,80 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 10.07.2017г.

За същия период ищцата получавала обезщетение за безработица от НОИ, поради което своевременно подала справка до НОИ, ТП [населено място] за приети, върнати и липсващи документи с рег. №214-00-6106/13.06.2017г., с което декларирала промяна на обстоятелствата за плащане на ПОБ/ПОДБ, прил. №5 към чл.3 от Наредбата, и с което декларирала получено обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ. Така добросъвестно и своевременно уведомила ответника за изплатеното ѝ обезщетение и заявила желанието си за доброволно възстановяване на получените за идентичния период суми, представляващи обезщетение за безработица. От служител на ответника ѝ било отговорено, че в момента не може да ги внесе, тъй като следва да се уточни сумата и след това ще ѝ бъде изпратено разпореждане. Същевременно била уведомена от

служителката, че следва да предостави имейл и телефон, като средство за уведомяване за разпореждането.

Твърди се, че Разпореждане № 214-00-6106-3/10.10.2019г. на ТП на НОИ С. град не е оспорено от ищцата по вина на ответника, тъй като независимо, че е разполагал с адрес на Н.П. не е изпълнил задължението си да връчи акта на ищцата срещу подпис или по електронен път по реда на ЗЕУ, въпреки, че е посочила електронен адрес. Сочил, че ответникът без да е направил каквито й да е опити да връчи разпореждането, директно го е поставил на таблото за обявления в ТП на НОИ за съответен срок, след изтичане, на който документа се счита за връчен. Така в резултат на бездействието на органа ищцата е била лишена от възможност да оспори разпореждането.

Незаконосъобразното разпореждане, изразяващо се в неполагане на необходимата грижа за връчване на разпореждането създадо предпоставките за последващото незаконосъобразно действие, което се е реализирало в налагане на запори, въпреки изрично заявеното на 13.06.2017г. желание за връщане на полученото обезщетение от страна на ищцата с подаването на справката. Незаконосъобразните действия от страна на ответника били: налагането на запори от НОИ на банкови сметки на ищцата на 03.08.2020г. в П. за сумата 6960,97 лв. и в [фирма] на 26.08.2020г. за сумата 441,74 лв.

Твърди се, че с незаконосъобразните бездействия и действия на ответника на ищцата са причинени имуществени вреди в размер на 1270,45лв., представляващи разликата между действително удържаната й сума от банковата й сметка в размер на 6960,97 лв. и действително дължимата сума от 5690,52 лв. Уточнява се, че имуществените вреди се дължат за периода от 03.08.2020г. – датата на налагане на запора в П. до уточняването на исковата молба, тъй като удържаната сума не е възстановена.

Претендира се и присъждане на неимуществени вреди в размер на 2000,00 лв. за периода от 03.08.2020г. до уточняване на исковата молба. Неимуществените вреди се изразяват в изключителен стрес, безпокойство, нерви, много време, отделено за ходене по институциите и материални затруднения.

Обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди се претендират, ведно със законната лихва от датата на увреждане/евентуално от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

В исковата молба е посочено, че общият размер на удържаната и преведена сума към НОИ е 7402,71 лв. с основание възстановяване на обезщетение, като от тази сума ответникът е възстановил на ищцата сумата 441,74 лв., която не е предмет на исковата молба.

Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание исковата молба се поддържа. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът чрез упълномощен представител, с писмен отговор и в съдебно заседание оспорва исковата молба, като неоснователна и недоказана. Представени са и писмени бележки. Застъпва се становище, че не е налице първата предпоставка за уважаване на иск по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, тъй като не са представени доказателства за отменен незаконосъобразен акт, действие или бездействие. Оспорва се размера на хонорара на адвокатата на ищцата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира предявения иск за имуществени вреди за основателен и доказан до размера на сумата, посочена в ССЧЕ. За неимуществените вреди счита предявения иск за доказан по основание, а по размер

за прекомерно завишен.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Към 2016г. ищцата е работила във [фирма]. Със заповед № 769/05.10.2016г., на основание чл.328, ал.1, т.2 от Кодекса на труда, е прекратено трудовото й правоотношение, поради съкращаване на щата. Заповедта е връчена лично на лицето срещу подпис на 12.05.2017г.

На 13.06.2017г. Н. В. П. подаде заявление до ТП на НОИ С. град с № 214-6106/13.06.2017г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл.54а от Кодекса за социално осигуряване /КСО/. С Разпореждане № 214-00-6106-1/22.06.2017г. е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 12.05.2017г. до 11.05.2018г. в размер на 52.69 лв. дневно.

С Разпореждане № 214-00-6106-2/22.06.2017 г. е спряно изплащането на паричното обезщетение за безработица от 12.05.2017 г. и възстановено от 12.06.2017 г. до 11.06.2018 г. с мотив, че за периода 12.05.2017 г. – 11.06.2017 г. е получено обезщетение от работодателя по чл.222, ал.1 от КТ.

Същевременно Н. П. оспорила законността на уволнението пред Софийски районен съд. Образувано е гражданско дело № 46176/17г. по описа на СРС. С Решение № 296727/18.12.2017г., СРС-П ГО, 72 състав, е признато за незаконно уволнението на ищцата и е отменено, П. е възстановена на работа и работодателят [фирма] е осъден да ѝ заплати обезщетение за оставане без работа на основание чл.225, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ за периода от 12.05.2017г. – 12.11.2017г. Решението на първоинстанционния съд е потвърдено от Софийски градски съд с Решение № 7085/14.11.2018г. по гр. д. № 3751/2018г. , а с Определение № 359/18.04.2019г. Върховният касационен съд не е допуснал обжалване на решението на СГС. Решението на Софийски районен съд е влязло в сила от 18.04.2019г.

Ищцата е възстановена на работа със Заповед № 425/25.06.2019г. В „Декларация за промяна на обстоятелствата за изплащане на ПОБ” от 20.08.2019г., Н. П. е декларирила пред ТП на НОИ – С. град, че ѝ е изплатено обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ в размер на шест брутни работни заплати. В декларацията ищцата е посочила мобилен телефон и електронен адрес. С Разпореждане № 214-00-6106-3/10.10.2019 г., на основание влязлото в сила решение на СРС и изплатеното обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ, както и чл.54е, ал.4 във връзка с чл.54е, ал.1 на КСО, е разпоредено на Н. В. П. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 12.06.2017г. – 12.12.2017г. в размер на 6 849.70 лв. главница.

Със запорно съобщение изх. № Ц 1029-21-3853#16 от 27.07.2020 г. до Първа инвестиционна банка АД, ТП на НОИ С. град е наложил запор върху сметката на Н. В. П. в размер на 6 960.97 лв., във връзка с Разпореждане № 214-00-6106-3/10.10.2019г.

Видно от приложеното към делото копие на „Отчет по сметка” № 4/04.08.2020г., П. е извършила транзакция на 03.08.2020г. и сумата от 6 960.97 лв. е преведена от сметката на ищцата в сметката на ТП на НОИ С.. С писмо от 05.08.2020г. до Първа инвестиционна банка АД запорът е отменен от ТП на НОИ С. град, поради погасяване на задължението.

Със запорно съобщение изх. № Ц 1029-21-3853#15 от 27.07.2020г. до Р. България ЕАД, ТП на НОИ С. град е наложил запор върху сметката на Н. В. П. в размер на 6 960.97 лв. във връзка с разпореждане № 214-00-6106-3/10.10.2019 г. В заявление вх.

№ Ц 1019-21-20402/10.08.2020г. до директора на ТП на НОИ [населено място], П. поискала възстановяване на сумата 441.74 лв. по запора, тъй като същият е изцяло погасен от банковата ѝ сметка в П. на 03.08.2020г. Видно от приложеното към делото копие на „Извлечение по сметка” № 8/31.08.2020 г. за периода 01.08.2020 г. - 31.08.2020г., банката е превела на ТП на НОИ С. град частично по запора 441.74 лв. на 06.08.2020г., които впоследствие са възстановени по сметката на ищцата на 26.08.2020г. С писмо от 05.08.2020г. Р. България ЕАД запорът е отменен поради погасяване.

Представена е квитанция от приходен касов ордер № 591, за внесена в брой на 04.08.2020г. от Н. В. П. в касата на ТП на НОИ С. град сума от 18.57 лв., с написано основание „лихва ПОБ”.

За изясняване на обстоятелствата по делото съдът допусна и прие неоспорено от страните заключение на съдебно-счетоводна експертиза. Според заключението полученото парично обезщетение за безработица от ищцата за периода от 12.06.2017г. до 12.11.2017г. е 5 690.52 лв.; удържаната сума от Н. П. е 6 979.54 лв. и е сбор от: 6 849.70 лв. получено обезщетение за безработица от ТП на НОИ С. град за периода от 12.06.2017г. до 12.12.2017г.; 166.25 лв. прихващания от обезщетения поради заболяване за сметка на ДОО и 296.09 лв. лихви за просрочие. Разликите, в резултат от измествания с един месец шестмесечен период за възстановяване на изплатените обезщетения за безработица от ТП на НОИ С. град, спрямо посочения период в Решение № 296727/18.12.2017 г. на СРС, са както следва: разлика по главницата /обезщетението за безработица/ – 1 159.18 лв. и разлика в размера на лихвата за просрочие - 49.39 лв.

З. върху сметките на ищцата в различни банки са наложени от ответника на основание Разпореждане № 214-00-6106-3/10.10.2019г. на ТП на НОИ С. град, с което във връзка с влязлото в сила решение на СРС и изплатеното обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ, както и чл.54е, ал.4 във връзка с чл.54е, ал.1 на КСО, е разпоредено на Н. В. П. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 12.06.2017г. – 12.12.2017г. в размер на 6 849.70 лв. главница. За съобщаване на разпореждането са представени два броя заверени копия на известия за доставяне на писма, адресирани до ищцата на административен адрес: [улица], ет.1, ап.2, с дати за изпращане на печатите 15.10.2019г. и 08.11.2019г. и съответно дати на връщане 06.11.2019г. и 02.12.2019г. И на двете известия е отбелязано, че писмото не е потърсено.

Представено е и съобщение на основание чл.110, ал.4 от КСО, поставено на 04.02.2020г. на таблото за обявления в ТП на НОИ С. град, с което Н. П. е уведомена, че следва да се яви в 7-ем дневен срок от поставяне на съобщението за връчване на Разпореждане № 214-00-6106-3/10.10.2019г., както и че ако не се яви, документът ще бъде приложен към административната преписка и ще се счита за редовно връчен с произтичащите от това законни последици.

Разпитаната в съдебно заседание свидетелка твърди, че ищцата е била много афектирана от това, че без предупредително писмо са били замразени сметките ѝ. През това време – около един месец, не успявала да си погасява кредитите, затруднила се издръжката на семейството. Наложило се да си вземе един ден отпуск, за да отиде до НОИ да пусне жалби. Ищцата разбрала за запорите след като не успяла да изтегли 10,00 лв. от сметките си.

Съдът кредитира всички събрани по делото доказателства. Действително свидетелката

е дъщеря на ищцата, но именно тя е станала свидетел на случващото се, предвид на това, че живее заедно с майка си. Показанията са последователни и непротиворечиви. Основания за повлияване от родствената връзка не са налице.

ПРАВНА СТРАНА

В разпоредбата на чл.203 от АПК е уредена възможността гражданите и юридическите лица да предявят искиове за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно изискванията на чл.205 от АПК искивете за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. НОИ е юридическото лице, в чиято структура е органът, от чийто незаконосъобразни действия/бездействия се претендират вредите.

Когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, ЗОДОВ не се прилага /чл.8, ал.3 от закона/.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Отговорността по ЗОДОВ се отличава от общата деликтна отговорност само по отношение на деликвента и на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. Отклонения от общия състав на деликтната отговорност по отношение на противоправността, вината и вредите в ЗОДОВ не са уредени.

Отговорността на държавата по предвидения в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ ред се реализира при кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт /т.е. акт, отменен по съответния административен или съдебен ред/, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Липсата, на който и да е от посочените три елемента на фактическия състав води до неоснователност на претенцията.

В конкретния случай не е налице отменен по съдебен ред административен акт. З. върху сметките на ищцата в различни банки са наложени от ответника на основание Разпореждане № 214-00-6106-3/10.10.2019г. на ТП на НОИ С. град. Разпореждането не е обжалвано от ищцата и е влязло в законна сила. Това обстоятелство не се оспорва от страните в производството.

Съгласно чл.110, ал.4 от КСО /ред. ДВ бр.98/2016г., в сила от 01.01.2017г./ разпорежданията се връчват лично срещу подпис на отговорните лица или по пощата с обратна разписка. Ако лицето не бъде намерено на адреса по търговска регистрация, на постоянния му адрес, или по месторабота, връчването се извършва чрез поставяне на съобщение за съставянето на документа, подлежащ на връчване, на определено за целта място в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, Интернет страницата на Националния осигурителен институт или в общината или кметството. В този случай разпорежданията, актовете за начет и задължителните предписания се смятат за връчени след изтичане на 7-дневен срок от

поставянето на съобщението.

Следователно надлежно е връчването извършено както лично на лицето срещу подпис, така и когато връчването на книгата е извършено, с писмо с обратна разписка. Необходимо и достатъчно условие е да бъде извършено съобщаване по един от посочените в цитираната правна норма начина. Ако връчването на разпореждането е извършено по един от двата допустими начина, независимо кой е той, то съобщаването на административния акт е извършено законосъобразно. Разписаният в чл.110, ал.4, изр. второ от КСО ред за връчване предвижда отклонение от цитираните общи правила, поради което е последващ такъв и следва да се прилага само когато установените в чл.110, ал.4, изр. първо от кодекса способности за съобщаване не са дали резултат. Поради това като необходимо предварително условие за прилагане на особените правила на чл.110, ал.4, изр.2 от КСО, нормативно е въведено изискването за неуспешно връчване на конкретното съобщение по общия ред, т. е. след като са извършени първо необходимите законоустановени действия за връчване и се установи, че те са неуспешни. В конкретния случай ответникът е изпратил разпореждането за връчване на Н.П. с писмо с обратна разписка. Двата пъти писмата са връщани с отметка-непотърсена пратка. След което ответникът не е предприел действия за връчване лично на лицето срещу подпис. Така преди да са изчерпани възможностите по чл.110, ал.4, изр.1 от КСО е съставено съобщение за съставянето на документа, подлежащ на връчване и е поставено за това съобщение на определеното за съобщения място в ТП на НОИ С. град.

За да се установи незаконосъобразно действие от страна на административния орган е необходимо да са налице действия, извършвани от административен орган или длъжностно лице, които не се основават на административен акт или на закона - чл.250 от АПК. Съдът като взе предвид, че не се установява предприемане на посочените в чл.110, ал.4, изр.1 от КСО надлежни действия за връчването на Разпореждане № 214-00-6106-3/10.10.2019г. прие, че е налице незаконосъобразно бездействие/действие по връчването на разпореждането, респ. при или по повод изпълнение на административна дейност.

Невъзможността ищцата да изтегли 10,00 лв. от сметките си без предварително да е уведомена, че са запорирани ѝ е причинило стрес и силни отрицателни емоции. Със свидетелските показания се установи, че това състояние е продължило около един месец – време, през което не успявала да си погасява кредитите, затруднила се и издръжката на семейството. Предвид изложеното съдът прие, че на ищцата са причинени неимуществени вреди, изразяващи се в стрес, материални затруднения и отделено време за ходене по институциите. Тези вреди са в пряка причинна връзка с незаконосъобразните действия/бездействия извършени в процедурата по съобщаване на административния акт. Вредата следва закономерно от действията/бездействията на администрацията и определя наличието на изискуемата се причинна връзка между вредата и незаконосъобразното действие/бездействие.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Законът не установява критериите за определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди. Съгласно § 1 от ЗОДОВ за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на гражданските и трудовите закони. В случая приложение следва да намери разпоредбата на чл.52 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, съгласно която обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Изискването за справедливо определяне на обезщетението за неимуществени вреди е свързано с преценката на конкретни обективно настъпили обстоятелства, включително и периода, през който те са търпени. Периодът, за който се твърди, че са настъпили неимуществените вреди, е от 03.08.2020г. /налагането на запора/ до 05.10.2020г. /уточняването на исковата молба/. От уточнението на исковата молба се установява, че ищцата е разбрала за проблема на 03.08.2020г., а според свидетелските показания това е станало, когато се е опитала да изтегли пари от сметките си, поради което съдът приема, че именно това е началната дата на периода, през който ищцата е изживяла стреса. З. са вдигнати с писма от 05.08.2020г., а на 26.08.2020г. направеният частичен превод в размер на 441, 74 лв. по запора е възстановен по сметката на ищцата в Р. България ЕАД. Съдът определи като крайна дата – датата 26.08.2020г.. Следователно, периодът на претърпените неимуществени вреди е от 03.08.2020г. до 26.08.2020г., или по-малко от един месец. С оглед характера, интензитетът и времетраенето им, съдът намира, че сумата от 150,00 лв. представлява справедливо обезщетение за претърпените от Н.П. неимуществени вреди. Обезщетението се дължи ведно със законната лихва, считано от 03.08.2020г. Искът за разликата в размера над 150,00 лв. до 2000,00 лв. е неоснователен и недоказан.

Разпореждане № 214-00-6106-3/10.10.2019г. е издадено на основание чл.114, ал.3 от КСО. Сумите по разпореждания, които не са изплатени доброволно, се събират чрез запор в банките по сметките на длъжниците и на свързани с тях лица за вземания на държавното обществено осигуряване /чл.110, ал.5, т.1 от КСО/. Запор по сметките на длъжниците на държавното обществено осигуряване се извършва чрез изпращане на запорно съобщение от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт до банките, които превеждат незабавно дължимите суми по сметка на държавното обществено осигуряване /чл.110, ал.6 от КСО/. Съгласно разпоредбата на чл.117а, ал.1 от КСО, обжалването на разпореждането не спира изпълнението и

принудително изпълнение може да бъде проведено. В случая няма данни допуснатото по закон предварително изпълнение на разпореждането за възстановяване на получените суми, да е било спряно при условията на чл.117а, ал.2 от КСО. Следователно наложените запори от ръководителя на ТП на НОИ С. град върху сметки на ищцата в Първа инвестиционна банка АД и в Р. ЕАД се основават на законови разпоредби и не може да се определят като незаконосъобразни действия/бездействия на ответника. Предвид изложеното действията по налагане на запори върху сметките на ищцата, поради това, че са извършени въз основа на административен акт, който не е отменен по надлежен ред, не обосновават вреди от незаконосъобразни административни актове, действия или бездействия и не доказват пряка причинна връзка между вредата и административния акт, или незаконосъобразното действие/бездействие. Предвид изложеното налагането на запори не е основание за присъждане както на неимуществени, така и на имуществени вреди.

Искът за имуществените вреди е неоснователен. Действително с приетото заключение на ССЧЕ се установи, че не съществува съответствие между размера на полученото парично обезщетение за безработица от НОИ и полученото парично обезщетение за безработица, съгласно решението на СРС, но в случая сумата 1270,45 лв., претендирана като имуществена вреда с исковата молба /респ. сумата 1159,18 лв., съгласно заключението на вещото лице/ е част от общо дължимата сума от ищцата, в размер на 6849,70 лв., съгласно необжалваното разпореждане 214-00-6106-3/10.10.2019г.. Какъв е размерът на задълженията по посоченото разпореждане може да се установи само в процес на оспорването му. Имуществената вреда не може да се разглежда и като пряка последица от неуведомяването за административния акт, тъй като връзката между неуведомяването и евентуалната вреда е опосредена от административен акт, който подлежи на предварително изпълнение, което не е спряно. За пълнота следва да се посочи, че основанието за превеждане на сумата по сметка на НОИ е разпореждането, а не незаконосъобразното съобщаване на разпореждането.

От изложеното следва, че искът за имуществени вреди е неоснователен. Неоснователността на иска обосновава и неоснователността на искането за присъждане на законната лихва върху главницата, считано от 03.08.2020г. Искът за неимуществени вреди е частично основателен.

При този изход на спора основателна е претенцията на ищцата за присъждане на разноски за държавна такса и за адвокатско възнаграждение общо в размер на 21,55 лв., съобразно уважената част. Разноските за вещо лице касаят искът за имуществени вреди и предвид

отхвърлянето му като неоснователен остават за сметка на ищцата.

Ответникът не претендира присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.203, ал.1 от АПК във вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Н. В. П., с адрес в [населено място], срещу Национален осигурителен институт, с административен адрес в [населено място], иск за присъждане на сумата 1270,45 лв., ведно със законната лихва, считано от 03.08.2020г., представляваща разликата между действително удържаната й сума от банковата й сметка в размер на 6960,97 лв. и действително дължимата сума в размер на 5690,52 лв., настъпили в резултат на незаконосъобразни действия/бездействия на органа по съобщаване на Разпореждане № 214-00-6106-3/10.10.2019г. на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С. град и налагане на запори, като неоснователен.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт, с административен адрес в [населено място], да заплати на Н. В. П., с адрес в [населено място] сума в размер на 150,00 лв., представляваща обезщетение за периода от 03.08.2020г. до 26.08.2020г. за неимуществени вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразни действия/бездействия във връзка с връчване на Разпореждане № 214-00-6106-3/10.10.2019г. на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С. град, ведно със законната лихва, считано от 03.08.2020г. до окончателното изплащане, като исковата претенция за разликата в размера над 150,00 лв. до 2000,00 лв., за периода от 27.08.2020г. до 05.10.2020г., за действия/бездействия по налагане на запори, и за законната лихва върху разликата в размера, отхвърля като неоснователни.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт, с административен адрес в [населено място], да заплати на Н. В. П., с адрес в [населено място] сума в размер 21,55 лв., разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: